

faa opnaar dette, at han kan forblive her i Landet uden derved at blive løstrevet fra sit Hjemland — Med Hensyn til Erhvervelsen har Forlaget faa endelig gentaget den Bestemmelse, som nu er gældende, at Statsborgerret kan erhverves ved Naturalisation, og i faa Henseende vil selvfølgelig Grundlovens Regel blive gældende, at denne Naturalisation sker ved Lov. — De Regler, som jeg her har omtalt, gælde for Mænd, og tillige ville de samme Regler gælde for Kvinder, for faa vidt de ere ugifte. For Kvinder, som gifte sig, have vi i Indfødsretten en Regel, som er høist abnormal. Der er Forholdet dette, at en udenlandsk Kvinde, som gifter sig med en dansk Mand, desuagtet bevarer sin fremmede Statsborgerret, hun opnaar ikke derved dansk Indfødsret, men vedbliver at staa som fremmed; og omvendt bevarer en dansk Kvinde, som gifter sig med en udenlandsk Mand, sin danske Indfødsret trods Ægteskabet. Dette fører jo til abnorme Forhold og er sikkert en Regel, som ikke kendes andetsteds, og derfor foreslaas det nu, at Ægteskabet skal have den Virkning, at Indfødsret vindes af en udenlandsk Kvinde, som gifter sig med en dansk Mand, men tabes, naar en dansk Kvinde gifter sig med en udenlandsk Mand.

Med Hensyn til Fortabellen af Indfødsretten eller Statsborgerretten er Forholdet nu dette, at man egentlig ikke kender noget til Tab af dansk Indfødsret. Den, der en Gang har vundet denne Ret, beholder den ogsaa for sit hele Liv. Hvad man derimod kender i Loven af 25de Marts 1871, er, at Virkningerne af Indfødsretten kunne i visse Tilfælde suspenderes. En Følge af dette Forhold er da, at det ofte kan forekomme for Danste, at de ere Statsborgere samtidig i to Lande; de bevare deres danske Statsborgerret og vinde desuden Statsborgerret andetsteds. Dette maa siges at være et Forhold, der ikke er stemmende med, hvad der vist bør betragtes som det rigtige. Saafremt vedkommende Person vinder Indfødsret i et fremmed Land ifølge en Handling, en frivillig Handling, fra hans egen Side, er det jo naturligt, at han derafgennem ogsaa maa komme til at opgive sin Indfødsret her i Landet. Der er, faa vidt jeg kan se, intet, der kan ansøres for, at han skulde vedblive at staa som dansk Statsborger og altsaa vedblive at være Statsborger paa to Steder. Derfor foreslaas det ogsaa nu, at dansk Indfødsret fortabes af den, som vinder Indfødsret i et andet Land. — Endvidere har Forlaget en Bestemmelse om, at et fortsat længere Op-

hold i Udlandet under visse Betingelser kan medføre Fortabelse af Indfødsretten. Det er en Bestemmelse, som er vel kendt i fremmed Lovgivning og da navnlig ogsaa fra det tyeste Riges Bestemmelser derom. Den her foreslaaede Regel gaar ud paa, at den Danste, der har haft uafbrudt fast Ophold i Udlandet efter sit fuldte 18de Aar i 10 Aar, taber sin Indfødsret, eller der aabnes ham samtidig Afgang til at bevare sin Indfødsret gennem en derpaa rettet Viljeserklæring. Saafremt han for vedkommende danske Konsul anmelder, at han vil vedblive at staa som dansk Statsborger, bevarer han dette Forhold i de følgende 10 Aar, men maa da paa ny gentage sin Erklæring, hvis han ikke vil blive fremmed Statsborger, i hvilket Tilfælde han jo, som jeg har anført, taber sin danske Indfødsret. Har han haft fast Ophold i Udlandet i det her omhandlede længere Tidrum, aabnes der ham imidlertid let Afgang til at generhverve den danske Indfødsret i fuldt Omfang i det Tilfælde, at han tager fast Hjemsted her i Landet, ligesom man ogsaa har anset det for rigtigt, at der i ekstraordinære Tilfælde, hvor den paagældende opholder sig i Udlandet, men har forsømt at afgive den Erklæring, jeg før omtalte, kan gives ham Tilladelse til at generhverve sin danske Indfødsret ved kongelig Resolution.

De Regler, jeg her har nævnt for Erhvervelsen og Tab af dansk Statsborgerret, ville drage Konsekvenser efter sig for Hustruen og Børnene. Forholdet med Hensyn til dem er som Regel gennemført saaledes, at Hustruen og de umyndige Børn i det hele taget følge Manden med Hensyn til Erhvervelsen af dansk Indfødsret. Naar der derimod er Spørgsmaal om Fortabelse af Indfødsretten, har man modificeret Reglen saaledes, at Tabet ikke kommer til at ramme Hustruen og de umyndige Børn, blot fordi Manden optages som Statsborger i et fremmed Land, idet det fordrer, at Hustruen og Børnene selv skulle optages som Statsborgere i det fremmede Land; ved Mandens fortsatte Ophold i Udlandet rammes altsaa ikke Hustruen og umyndige Børn, saafremt de selv forblive i Landet. — For uægte Børns Vedkommende gælde lignende Regler, selvfølgelig kun ved den i hele vort Retssystem grundede Forandring, at uægte Børn følge Moderen og ikke Faderen. — I det Tilfælde, som kan forekomme — det er naturligvis ikke hyppigt, — at der her i Riget findes et Barn, om hvilket det ikke kan oplyses, hvor det er født, eller hvilke dets Forældre ere, er der fastsat den Regel, at saadanne Børn skulle betragtes som havende dansk Indfødsret, indtil der